

Bereşit

[1. Yaratılış; İlk Gün]

- 1** **1** Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeryüzünü yarattı.
- 2** Yeryüzü şekilsiz ve boştu, derinliklerin yüzeyinde karanlık vardı; ancak Tanrı'nın Ruhu suyun yüzeyinde hareket halindeydi.
- 3** Tanrı “*Işık olsun*” dedi ve ışık varoldu.
- 4** Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü; Tanrı ışık ve karanlığı birbirinden ayırdı.
- 5** Tanrı ışığa “*Gündüz*” adını verdi ve karanlığa “*Gece*” adını verdi; akşam oldu ve sabah oldu; bir gün.

[2. İkinci Gün]

- 6** Tanrı, “*Suyun içinde bir gök olsun ve suyla suyu birbirinden ayırsın*” dedi.
- 7** Tanrı [böylece] göğü yaptı ve göğün altındaki suyla göğün üstündeki suyu birbirinden ayırdı; ve öyle kaldılar.
- 8** Tanrı göğe “*Gökyüzü*” adını verdi; akşam oldu ve sabah oldu; ikinci bir gün.

[3. Üçüncü Gün]

9 Tanrı “Gökyüzünün altındaki sular bir yere biriksinler ve kara görünsün” dedi; öyle oldu.

10 Tanrı, kuru toprağa “Yeryüzü” adını verdi ve suların biriktiği yere “Denizler” adını verdi; Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

11 Tanrı “Yeryüzü bitki yeşertsin. Yeryüzü üzerinde, tohum üreten otlar ve kendi türüne göre tohum içeren meyveler üreten meyve ağaçları olsun” dedi ve öyle oldu.

12 Yeryüzü; bitki ler, kendi türlerinde tohum üreten otlar ve kendi türlerine göre tohum içeren meyveler üreten ağaçlar çıkardı; Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

13 Akşam oldu ve sabah oldu; üçüncü bir gün.

[4. Dördüncü Gün]

14 Tanrı “Gökyüzü kubbesinde, gündüz ve geceyi birbirinden ayırmak için ışık kaynakları olsun” dedi. “Birer işaret olacaklar; bayramları, günleri ve yılları belirleyeceklerdir.

15 Ayrıca gökyüzü kubbesinde, yeryüzünü aydınlatmak için birer ışık kaynağı olacaklardır”; ve öyle oldu.

16 Tanrı [böylece] iki büyük ışık kaynağını – gündüzün etkin olması için büyük ışık kaynağını, geceleyin

etkin olması için de küçük ışık kaynağını – ve [ayrıca] yıldızları yaptı.

17 Tanrı onları, yeryüzünü aydınlatmaları için gökyüzü kubbesine yerleştirdi.

18 [Bunu ayrıca] Gündüz ve geceye egemen olmaları ve ışıkla karanlığı birbirinden ayırmaları için [yaptı]; Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

19 Akşam oldu ve sabah oldu; dördüncü bir gün.

[5. Beşinci Gün]

20 Tanrı “*Su, canlı sürüleriyle kaynasın ve yeryüzü üzerinde uçucular, gökyüzü kubbesinin yüzünde ucsunlar*” dedi.

21 Tanrı [böylece] büyük deniz canavarlarını, [ayrıca] sular içinde kaynaşan, sürünen her bir canlı türünü ve kanatlı her bir uçucu canlı türünü yarattı; Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

22 Tanrı onları “*Verimli olun ve çoğalın; denizlerin sularını doldurun; uçucular da yeryüzünde çoğalsınlar*” diyerek mübarek kıldı.

23 Akşam oldu ve sabah oldu; beşinci bir gün.

[6. Altıncı Gün]

24 Tanrı “*Yeryüzü her bir canlı türünü – her türde çiftlik*

hayvanını, toprak hayvanını ve vahşi yeryüzü hayvanını çıkarsın” dedi; ve öyle oldu.

25 Tanrı [böylece] vahşi yeryüzü hayvanı türlerini, çiftlik hayvanı türlerini ve toprakta hareket eden hayvan türlerini yaptı; Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

26 Tanrı “Görüntümüzde ve benzeyişimizde insan yapalım. Denizin balıklarına, gökyüzünün kuşlarına, çiftlik hayvanlarına ve tüm yeryüzüne – ve yeryüzü üzerinde hareket eden tüm toprak hayvanlarına hük Metsin” dedi.

27 Tanrı adamı Kendi görüntüsünde yarattı. Onu Tanrı’nın görüntüsünde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı.

28 Tanrı onları mübarek kıldı. Tanrı onlara “Verimli olun ve çoğalın. Yeryüzünü doldurun ve onu ele geçirin. Denizin balıklarına, gökyüzünün kuşlarına ve yeryüzü üzerinde hareket eden tüm hayvanlara hükmedin” dedi.

29 Tanrı “İşte – tüm yeryüzü üzerindeki tohum üreten her bitkiyi ve tohum üreten meyveleri olan her ağacı size verdim; sizin için yiyecek olacaklardır” dedi.

30 “Yeryüzünün tüm vahşi hayvanlarına, gökyüzünün tüm kuşlarına ve yaşayan bir cana sahip olup yeryüzü üzerinde hareket eden her canlıya ise, yiyecek olarak tüm yeşil otları [verdim]”; ve öyle oldu.

31 Tanrı yapmış olduğu her şeyi gördü; ve işte – çok iyiydi. Akşam oldu ve sabah oldu; altıncı gün.

[7. şabat]

2 ¹ Gökyüzü ve yeryüzü, ve onların tüm öğeleri [böylece] tamamlandı.

² Tanrı, yedinci günle, yapmış olduğu işi tamamladı ve yedinci günde, yapmış olduğu tüm işini bıraktı.

³ Tanrı yedinci günü mübarek kıldı ve onu kutsal ilan etti; çünkü Tanrı, yapmak üzere yaratmış olduğu tüm işini, bu günde bırakmıştı.

[8. İnsan]

⁴ Yaratıldıklarında, göklerin ve yeryüzünün türevleri bunlardı. Tanrı'nın yeryüzü ve gökleri tamamladığı günde,

⁵ hiçbir yabani çalılık henüz yeryüzünde değildi ve hiçbir yabani bitki henüz bitmemişti. Çünkü Tanrı henüz yeryüzüne yağmur yağdırmamıştı ve toprağı işleyecek insan yoktu.

⁶ Yeryüzünden bir sis yükseldi ve toprağın tüm yüzeyini suladı.

⁷ Tanrı, adamı toprağın tozundan şekillendirdi ve burun deliklerine bir yaşam nefesi üfledi. İnsan [böylece] yaşayan bir canlı haline geldi.

⁸ Tanrı, Eden'de doğuya doğru bir bahçe dikti. şekillendirmiş olduğu adamı oraya yerleştirdi.

9 Tanrı, görüntüsü zevk veren ve yemeye uygun olan her türlü ağacın, [ve aralarında] bahçenin ortasında Yaşam Ağacı'nın ve [ayrıca] İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'nın topraktan bitmesini sağladı.

10 Eden'den bahçeyi sulamak üzere bir nehir çıktı. Oradan dört ana kola ayrıldı.

11 İlkinin ismi Pıçon'dur. Altın bulunan Havila ülkesinin tümünü çevreler.

12 O ülkenin altını [özellikle] iyidir. Orada [ayrıca] inciler ve değerli taşlar bulunur.

13 İkinci nehrin ismi Gihon'dur. Tüm Kuş ülkesini çevreler.

14 Üçüncü nehrin ismi Hidekel'dir; Asur'un doğusundan akar. Dördüncü nehir ise Perat'tır.

15 Tanrı adamı aldı ve hem işlemesi, hem de koruması için onu Eden Bahçesi'ne yerleştirdi.

16 Tanrı adama bir emir verdi ve *"Bahçenin tüm ağaçlarından serbestçe yiyebilirsin"* dedi.

17 *"Ancak İyi ve Kötüyü Bilme Ağacı'ndan yeme; çünkü ondan yediğin gün, kesinlikle öleceksin"*.

18 Tanrı *"Adamın yalnız olması iyi değil. Ona, kendisine uygun bir yardımcı yapayım"* dedi.

19 Tanrı tüm vahşi hayvanları ve gökyüzünün tüm kuşlarını topraktan şekillendirmişti. [şimdi] Her birine ne isim vereceğini görmek için [onları] adama getirdi. Adam her canlıya ne isim verdiyse, onun ismi

öyle kalacaktı.

20 Adam tüm çiftlik hayvanlarına, gökyüzünün kuşlarına ve tüm vahşi hayvanlara isimler verdi. Fakat adam, [bunların arasında] kendine uygun bir yardımcı bulamadı.

21 Tanrı adamın derin bir bilinçsizlik durumuna düşmesini sağladı ve [adam] uyudu. [Tanrı, adamın] Kaburga kemiklerinden birini aldı ve yerini etle kapadı.**22** Tanrı, adamdan aldığı kaburga kemiğini bir kadın şeklinde inşa etti ve onu adama getirdi.

23 Adam “*şimdi bu, kanım ve canımdır. İsmi Kadın (??a) olsun; çünkü adamdan (??) alındı*” dedi.

24 Bu sebeple bir erkek, babasını ve annesini bırakıp eşiyle birleşmelidir ve tek vücut haline gelmelidirler.

25 Adam ve eşi – ikisi de çıplaktılar; ancak [bu durumdan] utanmıyorlardı.

3 **1** Yılan, Tanrı’nın yapmış olduğu tüm vahşi hayvanlar arasında en hilekarıydı. Kadına “*Tanrı gerçekten bahçenin hiçbir ağacından yiyemeyeceğinizi mi söyledi?*” diye sordu.

2 Kadın yılanı “*Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz*” diye cevap verdi.

3 “*Fakat bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden ise; Tanrı ‘ondan yemeyin ve ona dokunmayın [bile]; yoksa ölürsünüz’ dedi*”

- 4 Yılan kadına “Kesinlikle ölmezsiniz!” dedi.
- 5 “Aslında Tanrı ondan yediğiniz gün gözlerinizin açılacağını ve Tanrı gibi, iyiyi ve kötüyü tanır hale geleceğinizi biliyor”.
- 6 Kadın ağacın yemeye uygun, gözler için arzu uyandırıcı olduğunu ve ağacın zeka elde etme konusunda çekici olduğunu gördü. Meyvesinden aldı ve yedi. Kendisiyle birlikte kocasına da verdi ve [adam da] yedi.
- 7 İkisinin de gözleri açıldı ve çıplak olduklarını anladılar. İncir yapraklarını birbirlerine diktiler ve kendilerine önlük yaptılar.
- 8 Tanrı’nın, günün rüzgarıyla bahçe içinde dolaşan Sesi’ni duydular. Adam ve eşi, bahçe ağaçlarının arasında, Tanrı’dan gizlendiler.
- 9 Tanrı adama seslendi ve “Neredesin?” dedi.
- 10 “Bahçede sesini duydum... ve korktum; çünkü çıplaktım. Bu yüzden gizlendim”.
- 11 “Sana çıplak olduğunu kim söyledi? Yoksa yememeni emrettiğim ağacın meyvesinden mi yedin?”
- 12 “Yanıma verdiğin kadın – yediğim şeyi ağaçtan bana o verdi”.
- 13 Tanrı kadına “Nedir bu yaptığın?” dedi. Kadın “Beni yılan aldattı ve yedim” diye cevap verdi.
- 14 Tanrı yılanı “Bunu yaptığın için, tüm çiftlik hayvanları ve tüm vahşi hayvanlar arasında lanetlisin” dedi.

“Karnın üzerinde sürünecek ve hayatının tüm günlerinde toz yiyeceksin.

15 Kadınla aranızda – onun çocuklarıyla senin çocuklarının arasına düşmanlık yerleştireceğim. O senin kafanı ezecek, sen de onu topuğundan sokacaksın”.

[9. Kadın’a Verilen Lanet]

16 [Tanrı] kadına “İstirabını ve hamileliğini fazlasıyla artıracam” dedi. “İstirap içinde çocuk doğuracaksın. Tutkun kocana olacak ve o sana egemen olacak”.

[10. Adam’a Verilen Lanet]

17 Adam’a ise “Eşini dinlediğin ve sana özellikle emredererek ‘Ondan yeme!’ dediğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetli olacak” dedi. “Hayatının tüm günlerinde, ondan [topraktan] ıstırapla yiyecek çıkarcaksın.

18 Senin için diken ve çalı yeşertecek ve sen yabancı ot yiyeceksin.

19 Toprağa geri dönene kadar ekmeğini alınının teriyle yiyeceksin; çünkü sen ondan [topraktan] alınmıştın; çünkü tozsun sen ve toza geri döneceksin”.

20 Adam eşine Hava adını verdi; çünkü [kadın] tüm yaşayanların annesiydi.

21 Tanrı Adam ve eşine deri giysiler yaptı ve onları giydirdi.

[11. Kovuluş]

22 Tanrı “İnsan, iyi ve kötüyü tanıma konusunda bizden biri gibi oldu” dedi. “şimdi elini uzatıp Yaşam Ağacı’ndan da [meyve] alması engellenmeli. Yiyip sonsuza kadar yaşayabilir!”

23 Tanrı, içinden alındığı toprağı işlemesi için onu [insanı]Eden Bahçesi’nden kovdu.

24 İnsanı sürdü ve Yaşam Ağacı yolunu korumak için, Eden’in doğusuna Keruvim’i ve sürekli dönen kılıcın alevini yerleştirdi.

[12. Kayin ve Evel]

4 1 Adam, eşi Hava’yı bildi. [Hava] Hamile kaldı ve Kayin’i doğurdu ve “Tanrı ile birlikte bir insan edindim” dedi.

2 Bir doğum daha yaptı; [Kayin’in] kardeşi Evel’i [doğurdu]. Evel davar çobanı oldu; Kayin ise toprak işçisiydi.

3 Bir dönem bitti. Kayin, bir miktar toprak meyvesini Tanrı’ya sunu olarak getirdi.

4 Ve Evel – o da davarının ilkdoğanlarından, [bun-

ların] şişman olanlarından [bazılarını] getirdi. Tanrı Evel'e ve sunusuna önem verdi,

5 ancak Kayin'e ve sunusuna, önem vermedi. Kayin çok kızgın ve üzgündü.

6 Tanrı Kayin'e "Neden bu kadar kırgınsın? Neden üzgünsün?" diye sordu.

7 "Doğru davransan affedilmeyecek misin? Ve [bil ki] eğer doğru davranmazsan günah kapıda pusudadır. Seni arzulamaktadır; ama sen ona hakim olabilirsin".

8 Kayin, kardeşi Evel'e [bir şey] söyledi. Sonra, kırdayken Kayin, kardeşi Evel'e karşı kalktı ve onu öldürdü.

9 Tanrı Kayin'e "Kardeşin Evel nerede?" diye sordu. "Bilmiyorum" diye cevap verdi [Kayin]. "Kardeşimin bekçisi miyim ben?"

10 Tanrı "Ne yaptın?" dedi. "Kardeşinin kanının sesi topraktan Bana doğru haykırıyor.

11 şimdi sen, kardeşinin kanını senin elinden almak için ağzını açan topraktan daha da lanetlisin.

12 Toprağı işlediğin zaman, artık sana kuvvetini vermeyecek. Dünyada göçebe ve yalnız olacaksın".

13 Kayin "Günahım taşıyabileceğimden daha büyük!" dedi.

14 "İşte bugün beni toprağın üzerinden sürdün ve ben Yüzün'den gizlenmek durumundayım. Dünyada göçebe ve yalnız olacağım ve beni kim bulsa öldürecek."

15 Tanrı ona "Bu yüzden Kayin'i her kim öldürürse...!

[Kayin] *Yedinci nesilde cezalandırılacaktır*” dedi. Tanrı, her bulan onu öldürmesin diye Kayin’e bir işaret koydu.

16 Kayin Tanrı’nın huzurundan ayrıldı. Eden’in doğusundaki Nod ülkesinde yerleşti.

17 Kayin eşini bildi. [Eşi] hamile kaldı ve Hanoh’u doğurdu. [Bu sırada Kayin] Bir şehir inşa etmekteydi ve bu şehrin adını, oğlunun adı gibi Hanoh koydu.

18 Hanoh’un bir oğlu oldu – İrad. İrad’ın bir oğlu oldu – Mehuyael. Mehuyael’in bir oğlu oldu – Metuşael. Metuşael’in bir oğlu oldu – Lemeh.

19 Lemeh iki kadınla evlendi. Birincisinin ismi Ada, ikincisinin ismi de Tsila’ydı.

20 Ada, Yaval’ı doğurdu. [Yaval] Çadırlarda yaşayan ve sürü güdenlerin atasıydı.

21 Kardeşinin adı Yuval’dı; arp ve flüt çalanların atasıydı.

22 Tsila – o da, bakır ve demir araçların üreticisi Tuval Kayin’i doğurdu. Tuval Kayin’in kızkardeşi Naama’ydı.

23 Lemeh eşlerine şöyle dedi: “*Ada ve Tsila, sesimi işitin; Lemeh’in eşleri, konuşmama kulak verin. Bir adamı yaralayarak, bir çocuğu da bereleyerek öldürdüm.*”

24 Kayin’den, yedinci nesilde intikam alındıysa, Lemeh için *bu ancak yetmişyedincide olacaktır*”.

25 Adam eşini tekrar bildi; [Hava] bir oğul doğurdu ve ona şet adını verdi – “*Çünkü Tanrı bana, Kayin’in*

öldürdüğü Evel'in yerine başka bir çocuk bağışladı".

26 şet'in de bir oğlu oldu ve ona Enoş adını verdi. Tanrı'nın İsmi ile dua etmeye o zaman başlandı.

[13. İlk ve İkinci Nesiller]

5 1 Bu, Adam'ın soyunun anlatımıdır:

Tanrı, insanı yarattığı günde, onu Tanrı'nın benzerliğinde yaptı.

2 Onları erkek ve dişi olarak yarattı. Onları mübarek kıldı ve onları yarattığı günde onlara İnsan (**Adam**) ismini verdi.

3 Adam 130 yıl yaşadı; kendi benzeyişi ve şeklinde bir oğlu oldu. Ona şet adını verdi.

4 Adam, şet doğduktan sonra 800 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.

5 Adam'ın yaşadığı tüm günleri 930 yıld; ve öldü.

[14. Üçüncü Nesil]

6 şet 105 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Enoş.

7 şet, Enoş doğduktan sonra 807 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.

8 şet'in tüm günleri 912 yıld; ve öldü.

[15. Dördüncü Nesil]

- 9 Enoş 90 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Kenan.
10 Enoş, Kenan doğduktan sonra 815 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.
11 Enoş'un tüm günleri 905 yıld; ve öldü.

[16. Beşinci Nesil]

- 12 Kenan 70 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Maalalel.
13 Kenan, Maalalel doğduktan sonra 840 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.
14 Kenan'ın tüm günleri 910 yıld; ve öldü.

[17. Altıncı Nesil]

- 15 Maalalel 65 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Yered.
16 Maalalel, Yered doğduktan sonra 830 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.
17 Maalalel'in tüm günleri 895 yıld; ve öldü.

[18. Yedinci Nesil]

- 18 Yered 162 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Hanoh.
19 Yered, Hanoh doğduktan sonra 800 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.

20 Yered'in tüm günleri 962 yıld; ve öldü.

[19. Sekizinci Nesil]

21 Hanoh 65 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Metuşelah.

22 Hanoh, Metuşelah doğduktan sonra 300 yıl Tanrı ile yürüdü ve oğulları ve kızları oldu.

23 Hanoh'un tüm günleri 365 yıld.

24 Hanoh Tanrı ile yürüdü ve artık varolmadı; çünkü Tanrı onu aldı.

[20. Dokuzuncu Nesil]

25 Metuşelah 187 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu – Lemeh.

26 Metuşelah, Lemeh doğduktan sonra 782 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.

27 Metuşelah'ın tüm günleri 969 yıld; ve öldü.

[21. Onuncu Nesil]

28 Lemeh 182 yıl yaşadı ve bir oğlu oldu.

29 “Bu, bizi işimizden ve Tanrı'nın lanetlemiş olduğu topraktan kaynaklanan ıstırabımızdan ferahlatacak” diyerek adını Noah koydu.

30 Lemeh, Noah doğduktan sonra 595 yıl yaşadı ve oğulları ve kızları oldu.

31 Lemeh'in tüm günleri 777 yıld; ve öldü.

[22. Noah'ın Çocukları ve Devler]

32 Noah 500 yaşındaydı ve Noah, şem'e, Ham'a ve Yefet'e baba oldu.

6 1 İnsanoğlu toprak üzerinde çoğalmaya başlayıp kızları doğunca,

2 Tanrı'nın oğulları insan kızlarının iyi olduklarını gördüler ve her seçtiklerinden kendilerine eş aldılar.

3 Tanrı "*Ruhum insanı sonsuza dek yargılamayacak; çünkü o etten başka bir şey değil. Günleri 120 yıl olacak*" dedi.

4 Devler o günlerde ve daha sonraları yeryüzündeydiler. Tanrı'nın oğulları insan kızlarına gelmişler ve [devlere] baba olmuşlardı. [Devler] Ezelden beri en güçlülerdi; şöhretli kişilerdi.

[23. Karar]

5 Tanrı yeryüzünde insanın kötülüğünün artmakta olduğunu gördü. [İnsanın] En derin düşüncelerinin yarattığı eğilimler, gün boyunca, sadece kötüyeydi.

6 Tanrı yeryüzünde insanı yaptığına pişman oldu ve kalbinde ıstırap çekti.

7 Tanrı “Yaratmış olduğum insanoğlunu yeryüzünden sileceğim – insandan evcil hayvanlara, yer hayvanlarına ve gökyüzündeki kuşlara kadar. Onları yaptığım için pişmanım” dedi.

8 Fakat Noah Tanrı’nın gözünde beğeni bulmuştu.